

Kr., og komme til at forstærke Bærkerne Syd fra, idet man betager dem det Bærn, de have i Nr. 59. Det forekommer mig, at man der har vist vel stor Forsigtighed, for ikke at komme i Nærheden af Thyborønkanalen. Det er ganske vist, at Nr. 59 vil, for saa vidt man kommer til en Indsnævring og Regulering af Kanalen, udgjøre et Led deraf, men en saadan Stræk behøver man virkelig ikke at have for dette ene Bærk, thi det kan ikke have nogen Betydning for Reguleringsforholdene ved Thyborønkanalen, men det har haft den Betydning, at det hidindtil har holdt Thyborønkanalen indenfor de Grændser, den nu har, og det har forhindret Kanalen fra at vandre mod Syd, hvad den har en meget stærk Tilbøielighed til. Jeg er overbevist om, at hvis vi ikke havde haft dette Bærk, vilde Kanalen allerede være naaet temmelig nær hen til Thyborøn By. Det viser sig endog, saa, at den sander til i Nordsiden, saaledes at dens Brede er nu mindst 600 Fod mindre, end den var i 1879, men desuagtet er naturligtvis Kanalens Profil vorat, idet den har staaet sig ind i Dybden. Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gøre med Hensyn til den afgivne Erklæring, angaar hvad der er anført deri med Hensyn til Forholdene ved Bøvhjerg. Der anføres i Erklæringen, at der i Tidrummet fra 1790—1875 er bortskaaet omtrent 700 Fod af Strænten ved Bøvhjerg, og derom kan der heller ikke være nogen som helst Tvivl, men der anføres tillige, at denne Bortskjæring skulde være foregaaet saaledes, at den omtrent udgjør 6 Fod aarlig, og at den ikke alene i denne Tid fra 1790 til 1875 har været 6 Fod aarlig, og at den ogsaa i Fremtiden, i de nærmeste 100 Aar, kan antages ikke at blive mere end 6 Fod aarlig. Det er en Paaastand, som ikke er rigtig, jeg kan gjerne sige, at den er fuldstændig urigtig, og den kan kun fremkomme og er rimeligvis kun fremkommet derved, efter hvad jeg antager, at den tidligere Vandbryningsdirektør, der har affattet Erklæringen men i flere Aar paa Grund af sit Helbred ikke har kunnet komme til denne Kyst og sandsynligvis heller ikke kommer der mere, har skrevet det med den Formening, at Forholdene nu vare de samme som for 100 Aar siden. Det ere de ikke. Siden Thyborønkanalen fik en saadan Indskydelse paa den ydste Vestkyst, som den nu har, bortskjæres der af Strænten ved Bøvhjerg omtrent 20 Fod aarlig. Derpaa har man et saa sikkert Bevis, som man behøver det i det tydeligste af de Bærker, der ligger nord for Bøvhjerg. Det blev bygget i 1876; 50 Fod ud i Havet og derefter 100 Fod op i Vandet, og

for at faae bygget disse 100 Fod maatte man grave sig en Del ind i Nordenden af Bøvhjerg Strænt, hvor den ligger op til. Nu har man forlangt denne Høfde med 150 Fod til, saa at den har sin fulde Længde af 300 Fod, og Bøvhjerg Strænt er staaet bort fuldt saa langt som Høfdens Længde. Fra 1876—84 er der saaledes bortskaaet omtrent 160 Fod af Strænten, med andre Ord 20 Fod aarlig. Det vil deraf ses, at naar det i Erklæringen anføres, at der for at bygge en Høfde ved Bøvhjerg behøves 50 Aar til 300 Fod og 100 Aar for 600, er det ingenlunde nødvendigt. Man vil i en 15—16 Aar, jeg antager endog i kortere Tid, kunne bygge i samme Længde som de nuværende Høfder, nemlig 300 Fod, thi man kan allerede med den Smule Forstrand, der er, omtrent bygge 50 Fod, og der er ingen Tvivl om, at i Løbet af de første 14 Aar skal Bortskjæringen nok blive ved omtrent, som den er nu, saa at man i forholdsvis kort Tid vil kunne bestytte ogsaa denne Strænt. Det synes næsten at fremgaa af den afgivne Erklæring, som om dette Bøvhjerg-Parti skulde være noget Særskilt, ligge fuldstændig isoleret og ikke staa i nogen som helst Forbindelse med andre Kystsikringsarbejder. Det er ikke rigtig, det kommer til umiddelbart at slutte sig til den Sikkring, der er anbragt udfor Færring Sø, det saakaldte Færring Sø-Parti, og naar det er Tilfældet, skjøner jeg ikke, at det som anført i Erklæringen vil være nødvendigt at give Bærkerne ved Bøvhjerg en Længde af 600 Fod, forudsat, at man vil gøre Afstanden 1200 Fod. Den Angivelse, som anføres der, antager jeg ikke heller begrundes paa nogen virkelig hvervet Erfaring, thi saa vidt jeg har haft Leilighed til at kende Forholdene der — og jeg har i de sidste 10—12 Aar befaret denne Kyst flere Gange aarlig — har der aldrig nogenlunde været en Indskjæring mellem to Høfder, som har naaet 600 Fod op, thi saa vilde de have naaet 300 Fod Ost for deres østligste Ende, og det har ikke været Tilfældet. Ganste vist har Stormfloderne til sine Tider kunnet drive Vandet lidt over Diget bag ved Høfderne, naar Vandet er steget højest. Høfderne have en Stigning af 1:25, og disses øverste Ende ligger 12 Fod over daglig Vandstand og Diget bagved mellem 18 og 20 Fod; ved den Stormflod, som vi havde sidste Efteraar i Oktober, hvor Flodhøiden angives til 6 Fod, kom Bølgehøiden i det Mindste 3 Gange saa højt, thi Søerne gif da over Digerne og skyllede Vand over i Færring Sø. Dette havde imidlertid ingen skadelige Følger, og det